

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE

Pe un an LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

MARE COTIDIAN SPORTIV

Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directorii: E. EMILIAN și E. MUNTEANU
Prim redactor: N. PAPAGEORGHE.

PUBLICITATEA

DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

Terenul dela Șosea..

Eri, a fost Duminiu.
Deci, ca în toate zilele, activitate săptămânală suspendată. Și, ca în ultimele săptămâni, foarte cald. Atât de cald încât, călcând peste principii de igienă și repulsiune instinctivă pentru fraternizare în murdărie colectivă, m'am îndreptat, contrar sfatului unui prieten care-mi recomandă nu știu ce adunătură de lauri dela bazinul Lido — dacă-i vorba de ales între două rele, prefer acidul uric, apei de Javel — m'am îndreptat, spun, către Strand.
Si — în urma informațiilor binevoitoare și documentate ale unui controlor al Societății de Tramvaie București — gresind vagonul și trebind să cobor la bufet, am luat-o, resemnât și transpirat, către locul cu răcoare și bacterii al amărățunii contribuabil bucureștean, neimpărțit din delicioase stațiuni-lor de vilegiatură.

Cei cari au mai făcut, pe jos, acest traseu, îl cunosc.

După o serie de restaurante — cari continuă cu fidelitate și succes, bunele tradiții ale familiei Borgia — situate pe o parte și cealaltă a șoselei, apare, în centru, imaginea jălnică a Arcului de Triumf.
Ocolit repede, se descoperă alta și mai jălnică.

Terenul U. F. S. R.-ului.

Pe dinafară, e drept că aspectul nu prevestește nimic rău. Din contra. Zid de beton, ornamentat cu sărmă ghimpată, în creștet, pentru evitarea unei eventuale „resquille” și întărit cu stâlpi imponent dimensionați. O poartă strâmtă, probabil gestată în aceeași stare de spirit, pe unde nu vor putea intra „spectatori” fără bilet controlat în trei locuri, dar pe unde se vor strivi, cum se cuvine, la ieșire.

Dar, înăuntru...
Nu știm care este aspectul unui

câmp destinat creșterii de bovine. Dar îl bănuim foarte aproape de înfățișarea pe care terenul U. F. S. R. o prezintă rădăcitului pe el.
Si, parcă, ne aducem aminte de discursuri umflate, de fonduri grase strânse, zi la zi, cu silă și perseverență, din rețeta amarărilor de cluburi sportive, de lucrări și de realizări.

Unde sunt?
E admisibil ca, după atâta amar de vreme, în care nimic nu și-a refuzat forul suprem al sportului în Tara Românească, să nu avem încă un teren oficial, pe care fiecare sport — sau măcar unele din ele — să-și găsească loc de afirmare și prezentare? N'er fi momentul să se renunțe la închirierea, plină de servituri, a O. N. E. F.-ului, la fiecare match mai important al F. R. F. A.-ului?

Evident da!

Dar atâta nu e de ajuns.
Sunt cluburi de football, în București, cari n'au teren. Cari a-leargă, de luni de zile, după câteva prăjini de pământ, pentru a-și ridica iară, munca de zece ani, năruită de capriciile unui consiliu profesoral.

Cluburi serioase, nu de duzină. Cluburi cari sunt în noua Divizie Națională. În speță, Juventus și C. F. R.

Ambele ar fi bucurase să poată arenda terenul plăcut dela Șosea, să-l amenajeze — are nevoie, de tot, dela A la Z — care să-l însoțească, spre binele fotbalului românesc.

Dacă, U. F. S. R., nu poate, nu vrea, nu știe să-și facă treaba și să-și împlinească angajamentele și datoritiile, să capituleze. În favoarea altora, cu mai multă inimă...
Sau există altă soluție?

GH. TARI

Corneliu Nițescu a câștigat la demaraj etapa Buzău-Brăila

Nițescu și România în fruntea clasamentului (Dela trimisul nostru special)

Drumul se întinde ca o sfoară noduroasă. Face aici burtă, iar mai încolo ocoleşte în unghi drept o mlaștină smârcoasă, plină de burueni și plante.

Șoseaua e prăfuită cum nu se poate mai abundent: Caravana ciclistă și mașinile însoțitoare lasă în urmă un nor alb și dens, adulmecat pe vrute pe nevrute de cei cari, începând să dea semne de oboseală pierd tot mai mult teren.

Căldura este înăbușitoare, iar în atmosferă plutește o pălăie apăsătoare. Se pedalează totuși cu răvnă. Plutonul respiră pe alocuri se reface și tricourile multicolore formează singura priveliște atrăgătoare. Ritmul pedalelor difuzează vântușe.

Pe pernele moi ale mașinei, confundat într-un colț, un oficial așteaptă fericit și nu simte durdușurile provocate de hărtioape.

Pe măsură ce însoțitorii caravanei se desmoțesc din toropeală și prind a se distra, sarcina alergătorilor de vine tot mai grea.

Ștefan Dinu soldat în jandarmerie se lasă pe fânjeală dar este chemat în ordine de „capitanul” Virgil Mormocea care, luându-și rolul în serios, comandă ca la cârmă.

Deși nu este nici măcar otaș, Alexandru Nicoloff ascultă orbește de ordinele fratelui său mai mare căruia, în momentul plecării dela Sofia i s'au aplicat pe tricou trei galioane late cât trei degete. Șă stie românii că el este „capitan” peste bulgari.
Nicolae Ion Tapu mai mult decât

il arată numele, prinde a fredona o doină oltească cu scopul de a-și face adversarii să țopăie pe șoseaua prea puțin confortabilă. Are sistemul său brevetat, cu care încearcă să-și „ducă” adversarii spre a le servi, la sfârșitul etapei, una din acele cascade ale de refacere. Și dacă de rândul acesta a fost plătit sec, un se poate spune că încercările îi vor da greș până la urmă. Mai totdeauna, Tapu a știut să judece și să joace o carte mare, secretul multor victorii ale lui, în principalele curse de mare fond, disputate în anii din urmă la noi.

Trecem pe la R.-Sărat, fără să remarcăm ceva deosebit. Concurenții bulgari sunt surprinși. Credeau că vor trece printr'un „guleanăta” orașul. S'au înșelat în prevederi și sunt înconșolabili. Aproape că ar renunța la cursă.

După ce în ajun suferise o decepție cu Mizilul, acum le căzu făureii în cap.

Amorțea la îi năpădește. Singur M. Nicoloff stă treaz la datorie. Eșe doar căpitân și trebuie să aibă grijă de trupă. O comandă scurtă și concisă îi dăruie să înceapă să pedaleze ca automatele. Sunt sub influența unui fluid magnetic și le este teamă să nu fie notați rău la memoriu.

Etno, to, tu, cetu, numără Nicoloff imprimând o cadență susținută. Etno, to, tu, cetu.
Mai lasă cedrii din Liban intervine Nicolae Ion Tapu difuzând înaintea cunoștințe botanice. Pe alocul nu există asemenea păsări. Neînțelegând sensul cuvintelor, Nicoloff

face o mută îmbufnată dar continuă etno, to, tu, cetu.

Ci mai lasă dracului cedrii și la mii omule că m'ai stenahorist.

Când neînțelegerea amenință să se sfârșească, un match de box în plin câmp. Safanov intervine împăcitor și bunel relații fură re-luate.

Virgil Mormocea, adept convins ale teoriei darviniste, cuprins subit imită pe Nicoloff și una, doi, trei, patru, alterează cu etno, tue.

Tpu din nou nemulțumit, urmează în gând un plan de răsunare.

— Ce-ar fi dacă m-aș lua eu «vala» și aș lăsa pe fraji de buzele umflate? Nu pare însă nici el convins de necesitatea ducerii la împlinire a acestui plan.

În depărtare se zăresc turlele bisericilor din Brăila. Acolo se sfârșește etapa și odată cu atingerea țintei vine și dreptul la odihnă.

Inviorați, cicliștii încep să pedaleze mai vârtos. Trecearea prin orașul frumos pavozat, bine păzit și cu circulația interuptă, se face pe nesimțite și alergătorii pătrund în vedelodrom. Un sprint și Nițescu câștigă etapa.

Uite pe Gogan, exclamă un brăilean rețoiu în o lăbăniță de Brăila.

Care? Jackie Gogan, ala dela cinematograf? interveni unul de alături. Ce, fugi și el?

Nu frate: Gogan Olteanul.

Intr'un colț retras, d. Poty Valerianos, surdă satisfăcut mulțumit că opera d-sale a prins rădăcini.

(Continuare în pagina 2-a)

Cupa „Gazeta Sporturilor” pentru concursurile motocicliste dela Sinaia

În urma interesului pe care concursurile automobiliste și motocicliste cari se vor disputa Duminecă la Sinaia, le-au suscitât în rândurile amatorilor de sporturi mecanice, «Gazeta Sporturilor» a luat inițiativa stimulării concurențelor, prin donarea unei cupe.

Care va recompensa cea mai bună performanță motociclistă, obținută pe cluburi.

Anume, se vor aduna timpurile obținute de primele trei mașini clasate, ale fiecărui club angajat.

Suntem convinși că este formula cea mai nimerită pentru a stimula interesul unei probe.

În primul rând, se dă un imbold serios înscrierilor. Fiecare club va căuta să aibă cât mai

mulți concurenți angajați, pe de o parte pentru a se feri de un eventual accident sau abandon — scoatere din cursă — pe de alta pentru a avea cât mai multe șanse, nefiind niciodată sigur care alergător este în formă și care nu.

În al doilea rând, se recom-pensează valoarea colectivă și nu cea individuală! Ar fi fost greșit ca numai printr'un alergător de valoare să iasă un club în evidență, iar altul, cu trei sau mai mulți de valoare ceva mai mică, nu.

Și nu ne îndoiim că rezultatele vor confirma aceste vederi.

Vom reveni cu amănunte, imediat ce se va cunoaște lista completă a înscrierilor.

Pățaniile unui portar care plonjează...

de Harry Hibbs

În ziarul «Topical Times», Harry Hibbs, cel mai mare portar care l-a avut Anglia, își publică amintirile.

Iată un pasagiu interesant:

«Trebuie să declar dela început că cele mai mari nenorociri cari mi s-au întâmplat în viața mea sunt goal-keeper în club local. Unchiul meu, Hubert Pearson, a fost deasemeni portar la West Bromwich și a jucat și în echipa națională a Angliei. Vărul meu, Harold Pearson a fost și el portar.

După cum vedeți, tradiția familiei mele a vrut ca și eu să devin portar.

LOVITURI...
am primit și eu, ca ori ce portar. Cred că știți ce înseamnă.

Esti plimbat pe jumătate fără conștiință și te întrebi dacă e ora ceaiului sau dacă e timpul să te plimbi pe bulevard...

Îndată ce lucrurile se mai limpe-zesc puțin, te cuprinde o puternică durere de cap.

Dacă se întâmplă ceva mai grav și când părăsești spitalul, amicii te întreabă îngrijorați:

«Ce-ai pățit Harry?»

Tu zâmbești amar și răspunzi încet: «Am fost lovit la cap», altă-

MI-AM PIERDUT DINȚII

Nu e neapărat nevoie, însă e plonjând în picioarele unui înain-

taș. Trăsese în mine în loc de minge.

Înainte de acest accident aveam o dantură cu care puteam rivaliza cu un afiș de publicitate a unei fabrici de pastă de dinți. După ce a tras, am avut o gură plină de dinți, din care sease îmi alunecaseră pe gât.

Mai multe săptămâni, a trebuit să mă hrănesc numai cu lapte. Regim excelent pentru copii în creștere.

Eu însă aveam pretenția că nu mai sunt copil...

SPATELE...
Într-o zi, la Blackburn am plonjat la o minge chiar înaintea barelor. Era o mică învâlmășală în prejurul meu. Tocmai eram pe punctul să mă ridic, când, un jucător mi-a căzut în spate.

M-au transportat în grabă după teren. Toată lumea credea că mi-am fracturat coloana vertebrală.

N'am avut nimic grav, doar mușchii spatelui au fost lăsați. Același noaptea în hotel, n'am uitat-o încă.

Archie Taylor, antrenorul nostru, m'a îngrijit toată noaptea. Nu mai vorbesc în ce hal de nervi eram.

Din ce ați ațit până acum, trebuie să credeți că pentru a fi portar e nevoie să fi și puțin nebun...

Nu e neapărat nevoie, însă e foarte util.

Si oboseala se poate înregistra...

Doctorul Harold T. Edwards, dela Universitatea din Harvard (St. U. nite) a inventat un ingenios aparat pentru măsurarea oboselei. El va fi utilizat în special pentru măsurarea rezistenței fizice a sportivilor

COTIDIANE

Hotărât lucru, suntem porci și imităm în toate pe iubita și mai marea noastră soră Franța. După ce am copiat ultimele modele de rochii, după ce am importat toate nuanțele de rouge-uri de buze, iată-ne înzestrați și cu o copie fidelă a Turului Franței: Turul României.

Dacă spiritul de imitație în general nu merită prea multe elogii, în chestia cu Turul României suntem de laudă. Am întrecut chiar originalul, în materie de concurenți.

Și faptul acesta poate strunca prietenia noastră cu Franța, care moare de necaz că la noi participă și bulgari.

E explicabil deci că la plecare s'au adunat o mulțime de curioși. Chiar foarte curioși, să vadă dacă într'adevăr la România va fi ocolită pe două roate.

Plecarea s'a dat în excelente condițiuni. 65 de concurenți au pornit din fața Teatrului Național, voioși și plini de speranță că vor mai revedea acest templu de cultură.

La Capul Podului, s'a înregistrat primul incident de parcurs.

Impedicaându-se de o cutie de

conserve (nu s'a stabilit încă dacă-a fost plină) un concurent a abandonat.

Până în prezent am abandonat 22 de concurenți, din cauza drumului care e atât de prost — ne-a comunicat unul din aceștia — încât nu poți să mergi nici cu avionul.

În orice caz cei ce au rămas sunt ferm decisi să termine turul cu orice preț, chiar cu riscul de a ajunge în Capitală în luna Septembrie.

Girones a invins pe Martinez

BARCELONA, 6. — La Barcelona, Girones — învingătorul lui Lucian Popescu — și-a făcut o reîntreare victorioasă, dispunând de cubanul Pancho Martinez prin abandon în repriza șasea.

În repriza a patra și a cincea, cubanul a fost de câteva ori lovit.

În aceiași seară, Marejon a invins pe Garcia Lluhe prin abandon în repriza șaptea.

Atleții americani în mare formă

Două noi recorduri mondiale

OSLO, 6. (Intersport). — A doua zi a meșteșugului internațional disputat astăzi în capitala Norvegiei a dat loc la noi performanțe cu drept cuvânt senzaționale, care au darul să confirme clasa formidabilă a atleților americani.

În cursul meșteșugului de astăzi s'au ameliorat două recorduri mondiale. Astfel B. Eastman și-a ameliorat propriul record la 500 metri alergând în 1 m. 01 s. 2/10; vechiul record era de 1 m. 02 s. 5/10.

Al doilea record mondial ameliorat a fost stabilit de „hurdlerul” Beard care la 110 metri garduri a alergat în 14 s. 2/10. Vechiul record stabilit

acum două săptămâni tot de Beard era de 14 s. 3/10.

Matchul Riethdorf — Al. Brown a fost amânat

BERLIN, 6. — Matchul Riethdorf — Al. Brown, care trebuia să se dispute la Berlin, a fost amânat în ultimul moment pentru o dată nefixată încă.

Se pare că amânarea a fost impusă de un surplus de pretenții, al lui Brown.

„Max Baer”, cel mai fantezist boxer din lume

Câteva informații noi asupra trecutului și prezentului lui Baer

NEW-YORK 6. — Dacă vre-odată boxul a fost dotat cu un campion pentru care titlul de cel mai bun «boxeur din lume» să fie de-o importanță secundară, el bine acesta este Max Baer, care va fi mai fericit în ziua când se va vorbi de el, ca de o mare vedetă a teatrului sau a ecranului, sau când va triumfa în arta Terpsichorei, după cum a triumfat în cea a Marchizului de Ruessbeery...

La antrenament, Baer este preocupat să amuze spectatorii... În timpul pregătirii sale pentru marea match în care a câștigat titlul mondial, spectatorii au dus-o într'un hohot de râs, căci Baer în loc să se ocupe de exerciții fizice, s'a ținut numai de clovnerii în așteptarea unui nou «sparring partner». Când făcea «fooling» în loc să meargă într-o localitate retrasă, departe de curioși, Baer căuta localitățile cele mai populate, ca să se facă cunoscut, și să răspundă la toate zămbetele carei se vor adresa.

Se oprea deseori pentru a strânge mâna unui necunoscut care îi făcea impresia că-l admiră.

De trei ori pe săptămână întregul antrenament a fost complet neglijat în ultimul sfert de oră. Max Baer interpretând în acest timp rolul de soț în fața unui microfon.

Fiindcă era într'adevăr principalul protagonist al unui sketch la episoadele radiodifuzate în plină perioadă de antrenament.

GREȘALA LUI WILLIAM BROWN
Felul puțin serios în care se prepara pentru un match atât de important, era alarmant pentru acei care socotiau că ar putea câștiga.

Jack Dempsey a declarat că p ntru Baer se cere o supraveghere mai viguroasă spre a se evita consecințe grave.

În urma svonurilor cari circulau William Brown, unul din membrii,

MAX BAER

«Comisiunea de box a statului New-York» a făcut un voiaj special la «Asbury Park», pentru a vedea lucrând pe challenger, și la reîntorcerea sa, a declarat că Baer nu e capabil să-l înfrunte pe Carnera.

Proba contrarie fu făcută în seara de 14 lunie, căci asumându-și titlul în felul cunoscut Baer a dovedit că posedă ca boxer, clasă, știință și punch, toate celițiile unui mare campion.

FRUMOSUL MAX

Fiul unui negustor de păsări din Omaha, Max Baer și-a descoperit «punchul» în cursul unei lupte cu un «cowboy» (din cauza unei femei).

Descoperirea aceasta l-a hotărât să se avânte în cariera de boxer.

Fie că își dăorește succesul său,

sexului slab, fie că și-l dăorește oricărei alte cauze, este lucru cert că femeile au jucat un mare rol în viața sa.

Baer are de altfel de susținut o mulțime de procese pentru promisiuni de căsătorie nerespectate precum și procesul de divorț al primei sale soții.

La fiecare din matchurile sale, «Max» are totdeauna o amicică în prealma ringului, care îi dă un mare sprijin moral și este de reținut coincidența bizară că nu a fost niciodată knock-outat.

UN PROGRAM DE VARIETEU

După cum am anunțat, Baer nu se gândește la vre un match, până în vara anului 1935.

El socotește că printre boxeurii contemporani nu se găsește nici un adversar demn să-l înfrunte. Anul viitor nu va fi mai puțin agitat pentru el, căci s'a obligat prin contract să joace cinematograful și teatru și să cânte la radio.

Actualmente, Baer străbate Statele Unite cu ocazia unui mare turneu teatral. Rolul său constă în a se prezenta pe scenă îmbrăcat ca arbitru al eleganței, și a face glume.

Apoi cântă două, trei cântece la modă și termină printr'o exhibiție de dans, acompaniat de 20 girls, în sunetul unui jaz îndrăcit.

În afara dublei cariere de boxer și artist, Baer este și scriitor, căci și-a scris memoriile cari sunt publicate în mai multe cotidiane. Titlul memoriilor este foarte atrăgător: «VIAȚĂ ȘI AMORURILE LUI MAX BAER».

Se poate nega că Baer este cel mai fantezist boxer din lume?